

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax
Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus
Religiosorum**

**Karg von Bebenburg, Johann Friedrich
Heripoli, 1680**

V. De plerorumque Regularium exemptione subsecuta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

meo dentes Lupi, quam virginem Pastoris.
 Certus sum enim ego Monachus, &
 Monachorum qualiscunque Abbas, si
 mei quandoque Pontificis à propriis cer-
 vicibus excutere jugum tentavero, quod
 Sarbanus mox tyrannidi meipsum subji-
 cito. Quis dabit mihi centum in mei cu-
 stodiam deputari Pastores? quanto plus
 res sentio mei curam gerere, tanto secu-
 rior exeo in pascua. Stupenda insania!
 animarum non cunctor turbas mihi cu-
 stodiendas colligere; & unum super pro-
 priam graver habere custodem.

CAPUT V.

De plerorumque Regularium exemptione subsecuta.

- 26. Prima exemptionum occasio.
- 27. Secunda earundem concessio.
- 28. Tempore Gregorii I. nulla adhuc fuit u-
niversalis exemptio totius cuiusdam Reli-
gionis.
- 29. Exemptiones co&va quibusdam ordinibus.
- 30. Artes quorundam Religiosorum.

31. Quae-

31. Quomodo sit intelligendum S. C Trid. s. 1.
25. de Regul. c. 8.

26. **P**rima, ut dixi, Regularium exemptio à quorundam Episcoporum seu ignavia, seu vimia in Regulares fiducia traxit originem: at tempore Conciliorum Nicæni & Chalcedonensis opportunè sublata fuit. In quem sensum etiam propendere videntur verba Adeodati S. Pontificis in præfata exemptione Monasterii S. Martini Turoensis.

27. Altera indulta fuit vel ab Episcopis ipsis, vel ad eorum preces à summo Pontifice, retentis tamen in eisdem iuribus diversis, ut videre est apud S. Gregorium.

28. Tertiò ampliata fuit Religiosorum exemptio in Concilio Romano sub Gregorio I. S. P. ad certos tamen Conventus duntaxat restricta, ut constat ex Bullis registratis in Bullario Cassinensi, quibus attestantibus diu post exemptione apud Theodorum P. pro Monasterio

Bo-

Bobiensi; apud Innocentium III. pro
Monasterio S. Pauli de Urbe &c: quæ-
sita, & per Specialia Diplomata con-
cessa fuit.

29. Quartò surrexere nonnulli, qui
dilatatis paulatim fimbriis jurisdictioni
Episcopali se plenè subducere nisi
sunt: imò nondum nati, splendidiūs
se nascituros putārunt, si cum publicæ
lucis usura libertatem seu exemptionem
à prædicta jurisdictione nanciseren-
tur.

30. Quintò aliqui per usum frequen-
tem edocti, à Pseudo-Papis quæq; con-
cedi, dummodo crebro ad ipsos recursu
qualisqualis eorundem authoritas vi-
deretur agnoscī: delatis ad Pseudo-Pon-
tifices precibus exemptionem largissi-
mam nacti sunt, à Martino V. dcinde
in Synodo Constantiensi nonnihil re-
pressi.

31. Alii denique exemptis se aggredi-
care de facto conati sunt, ut originari-
am subjectionem cum speciosa illa li-
ber-

bertate ab Episcopali custodia permittarent. Verum & horum Cabalatān-
dem denudata fuit à S. Congregatione
rerum Consistorialium A. G. 1648. a-
nimadvertente, facultatem se redigendi
in Congregationes, seu Capitula con-
gregandi, fuisse tributam à S. C. Tri-
dentino quoad illa tantum Monasteria,
quae non subsunt Episcopis, nec suos
habent ordinarios Visitatores; sed sub
immediata S. Sedis Apostolicæ protec-
tione & cura existunt: quin sub ejus-
modi praetextu Monasteria non exem-
pta liberare se pro libitu possint ab Epi-
scopali jurisdictione.

CAPUT VI.

Quomodo probetur & defen-

datur exemptio?

32. Ostendit debet priuilegium & quasi posse-
sio.

33. Quatuor modi defendendi exemptionem.

32. Cum ab initio omnes & omnia
fuerint sub authoritate localis

Epiſco-.